

Republika Hrvatska
Općinski radni sud u Zagrebu
Ulica grada Vukovara 84
10000 Zagreb

Pr-1369/2025-33

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jelici Pandurić kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Runje, OIB: 72163365616, iz Karakašice, Karakašica 38 J, zastupanog po punomoćniku Anti Pecirepu, odvjetniku iz Zagreba, Bužanova 6d, protiv tužene REPUBLIKA HRVATSKA, OIB: 52634238587, za Ministarstvo obrane, zastupane po zakonskom zastupniku OGDO iz Zagreba, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave dana 12. listopada 2026. godine, u prisutnosti pun. tužitelja i z.z. tuženika, temeljem čl. 335. st. 4. ZPP-a, dana 28. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženoj REPUBLIKA HRVATSKA, za Ministarstvo obrane, isplatiti tužitelju Josipu Runji (u nominativu Josip Runje), iz Karakašice, Karakašica 38 J, na ime razlike naknade plaće za godišnji odmor bruto iznos od 1.049,39 eura (slovima: tisućučetdesetdeveteurairi tridesetdevetcenti) sa zateznim kamatama po stopi koje se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, izuzev zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, tekućim:

- na iznos 689,51 EUR od 15.09.2020. godine do isplate,
- na iznos 351,64 EUR od 15.10.2020. godine do isplate,
- na iznos 0,05 EUR od 15.02.2022. godine do isplate,
- na iznos 0,01 EUR od 15.05.2022. godine do isplate,
- na iznos 0,02 EUR od 15.09.2022. godine do isplate,
- na iznos 7,19 EUR od 15.06.2023. godine do isplate,
- na iznos 0,20 EUR od 15.12.2023. godine do isplate,
- na iznos 0,37 EUR od 15.01.2024. godine do isplate,
- na iznos 0,24 EUR od 15.04.2024. godine do isplate,
- na iznos 0,16 EUR od 15.05.2024. godine do isplate, u roku 15 dana.

II. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Nalaže se tuženoj REPUBLIKA HRVATSKA, za Ministarstvo obrane, isplatiti tužitelju Josipu Runji (u nominativu Josip Runje), iz Karakašice, Karakašica 38 J, na ime razlike naknade plaće za godišnji odmor neto iznos od 2.079,66 eura (slovima: dvijetisućesedamdesetdeveteuraisezdesetšestcenti) sa zateznim kamatama po stopi koje se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, te od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, tekućim:

- na iznos 732,25 EUR od 16.09.2020. godine do isplate,
- na iznos 257,52 EUR od 16.10.2020. godine do isplate,
- na iznos 15,89 EUR od 16.08.2021. godine do isplate,
- na iznos 162,35 EUR od 16.09.2021. godine do isplate,
- na iznos 5,53 EUR od 16.12.2021. godine do isplate,
- na iznos 11,14 EUR od 16.01.2022. godine do isplate,
- na iznos 80,52 EUR od 16.02.2022. godine do isplate,
- na iznos 61,89 EUR od 16.04.2022. godine do isplate,
- na iznos 24,09 EUR od 16.05.2022. godine do isplate,
- na iznos 65,27 EUR od 16.09.2022. godine do isplate,
- na iznos 2,30 EUR od 16.10.2022. godine do isplate,
- na iznos 47,78 EUR od 16.01.2023. godine do isplate,
- na iznos 65,78 EUR od 16.06.2023. godine do isplate,
- na iznos 63,13 EUR od 16.12.2023. godine do isplate,
- na iznos 149,28 EUR od 16.01.2024. godine do isplate,
- na iznos 84,03 EUR od 16.04.2024. godine do isplate,
- na iznos 92,87 EUR od 16.05.2024. godine do isplate,
- na iznos 158,04 EUR od 16.06.2024. godine do isplate, u roku 15 dana.“,

kao neosnovan.

III Nalaže se tužitelju Josipu Runji (u nominativu Josip Runje) naknaditi tuženoj REPUBLIKA HRVATSKA, za Ministarstvo obrane, parnični trošak u iznosu od 384,00 €, u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi od 18.07.2025. navodi da je zaposlen kod tužene, u MORH-u, Zapovjedništvo za potporu sa sjedištem u Zagrebu na poslovima djelatne vojne osobe (dalje: DVO). U razdoblju od 11.04.2020. do 11.04.2025. tužena tužitelju nije isplaćivala naknadu plaće za godišnji odmor sukladno propisima, zbog čega mu je isplaćen iznos naknade za godišnje odmore bio znatno manji od iznosa koji mu pripada. Prije

podnošenja tužbe tužitelj se obratio tuženoj putem nadležnog državnog odvjetništva radi pokušaja mirnog rješenja spora, ali je nadležno Državno odvjetništvo odbilo zahtjev tužitelja. Predlaže da sud nakon provedenog postupka donese presudu kojom će naložiti tuženoj, za MORH isplatiti tužitelju na ime razlike naknade za godišnji odmor, za razdoblje od 11.04.2020. do 11.04.2025. neutvrđeni bruto iznos, koji će tužitelj precizirati, odnosno urediti nakon provedenog financijskog vještačenja, sve sa pripadajućim zateznim kamatama, uz obvezu tužene da tužitelju naknadi parnični trošak sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Nakon provedenog osnovnog financijskog vještačenja i dodatnog financijskog vještačenja po stalnom sudskom vještaku Ručević vještačenja d.o.o., tužitelj je podneskom od 14.07.2026. postavio konačan tužbeni zahtjev koji glasi kao u izreci ove presude pod točkama I i II. Zahtjev za naknadom parničnog troška je ostao neizmijenjen.

3. U odgovoru na tužbu tužena navodi da su tužbe i tužbeni zahtjev neosnovani u cijelosti. Ne postoji razlika potraživanja po navedenom osnovu, slijedom čega je tužbeni zahtjev za navedeno razdoblje neosnovano. U spornom razdoblju naknada plaće za godišnji odmor tužitelju je isplaćivana sukladno odredbama Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba („Narodne novine“ 14 broj: 70/18), u visini prosječne mjesečne plaće isplaćene u prethodna tri mjeseca, pri tome uzimajući u obzir sva primanja koja predstavljaju plaću, što nesporno proizlazi iz očitovanja financijske službe te obračunskih platnih lista. Vezno za isplatu naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora kojeg djelatnik koristi nakon povratka iz mirovne misije upućujemo na očitovanje Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike od 7. travnja 2025. iz kojeg proizlazi da dnevnice koje se isplaćuju za vrijeme boravka u misiji predstavljaju naknadu nastalih troškova zbog službenog putovanja u inozemstvo te se ne smatraju dijelom plaće, pa se radi toga ne uračunavaju u izračun naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora. Tužena predlaže sudu da tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan.

4. Sud je proveo dokaze: izvršen je uvid u tužiteljev zahtjev od 11.04.2025. za mirno rješenje spora sa povratnicom, (str. 4-6 spisa), u Odluku o rasporedu Zapovjedništva za potporu Oružanih snaga RH, MORH, broj klasa: 811-01/2201/04 od 13.05.2022. (str. 7 spisa), u isplatne liste tužitelja za utuženo razdoblje (str. 8-37 spisa), u dopis Uprave za rad i zaštitu na radu, Ministarstva rada, mirovinskog sustava, obitelji i socijalne politike RH, Ministarstvu obrane broj klasa: 110-01/25-01/99 od 07.04.2025. (str. 42 i 43 spisa), proveden je dokaz knjigovodstveno-financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Ručević vještačenja d.o.o. (str. 319-327 spisa), i izvršen je uvid u očitovanje vještaka od 08.07.2026. na prigovore tužitelja (str. 451-454 spisa).

5. Koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. ZPP-a).

6. U članu 219. st. 1. ZPP-a kaže se da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

7. U članu 221.a ZPP-a kaže se da ako sud na temelju izvedenih dokaza (čl. 8.) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

8. Predmet spora, je zahtjev tužitelja za isplatom razlike naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora u razdoblju od 11.04.2020. do 11.04.2025.

9. Među strankama nije sporno da je tužitelj u utuženom razdoblju bio zaposlen u MORH-u na poslovima djelatne vojne osobe.

10. S obzirom da je tužitelj djelatna vojna osoba (dalje: DVO), na njegov radno pravni status primjenjuje se prvenstveno kao specijalni propis (lex specialis) Zakon o službi u oružanim snagama Republike Hrvatske (NN 73/13, 75/15, 50/16, 30/18, 125/19, 155/23, 158/23, 14/24, 136/25 – dalje ZSOS)

11. Članom 142. ZSOS-a propisano je da DVO za vrijeme godišnjeg odmora i plaćenog dopusta pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu.

12. Članom 64. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o službi u oružanim snagama RH (NN 30/18) od 07.04.2018. izmijenjen je član 142. istog Zakona te je usklađen s kogentnom odredbom čl. 81. Zakona o radu/14 na način da je sada pripisano da DVO za vrijeme godišnjeg odmora i plaćenog dopusta pripada naknada plaće kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njezine prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

13. U članu 1. Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba (NN 70/18), propisano je da DVO pripada naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora kao da je radila u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini njezine prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

14. U čl. 81. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22, 46/23, 64/23), propisano je da za vrijeme korištenja godišnjeg odmora radnik ima pravo na naknadu plaće u visini određene Kolektivnim ugovorom, Pravilnikom o radu ili Ugovorom o radu, a najmanje u visini njegove prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca (uračunavajući sva primanja u novcu i naravi koja predstavlja naknadu za rad).

15. Zakonom o porezu na dohodak pročišćeni tekst (NN 115/16, 106/18, 121/19, 32/20, 138/20, 151/22, 114/23, 152/24), u čl. propisano je što se smatra primicima po osnovi nesamostalnog rada, odnosno plaćom pa je navedeno, između ostalog, da se plaćom smatraju svi primici koje poslodavac u novcu ili u naravi isplaćuje ili daje radniku po osnovi radnog odnosa, prema propisima koji uređuju radni odnos, a to su plaća koju poslodavac isplaćuje radnicima u svezi sa sadašnjim radom, primici po osnovi naknada, potpora, nagrada i drugog koje poslodavac isplaćuje ili daje radnicima iznad propisanih iznosa, te svi drugi primici koje poslodavac isplaćuje ili daje radniku vezano uz radni odnos i odnos poslodavca i radnika bez obzira na oblik i način isplate ili temelja za isplatu, osim ako je tim Zakonom drugačije uređeno.

16. Odlukom o naknadi za posebne oblike rada u službi koja je stupila na snagu 01.05.2018., tužena tužitelju isplaćuje naknadu za rad u terenskim uvjetima, stražarskoj službi i dežurstvu kao posebne oblike rada.

17. Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona u službi u oružanim snagama RH, (NN 30/2018) iza čl. 149. Zakona o službi u oružanim snagama RH dodan je član 149.a i naslov iznad njega koji glasi: "Naknade za posebne oblike rada u službi". Navedenim članom propisuje se da DVO pripada pravo za naknadu za posebne oblike rada u službi. Posebni oblici rada u službi su rad u terenskim uvjetima, stražarska služba i dežurstvo. Pod radom u terenskim uvjetima podrazumijevaju se vježbe, obuka i izobrazba na vojnim poligonima, uređenje i priprema vojnih i civilnih lokacija i terena, uklanjanja posljedica elementarnih nepogoda, dekontaminacija i asanacija terena, te druge slične aktivnosti koje se provode na zemljištu, akvatoriju i podzemlju izvan vojnih lokacija uobičajenog smještaja i rada u trajanju dulje od 10 sati. Pod stražarskom službom podrazumijeva se unutarnja služba namijenjena za fizičko osiguranje objekata, materijalnih sredstava i ljudi u skladu s propisom kojim se uređuje stražarska služba u Oružanim snagama. Pod dežurstvom se podrazumijeva dežurstvo u funkciji unutarnje službe koje se provodi u Oružanim snagama u skladu s propisom kojim se uređuje unutarnja služba u Oružanim snagama. Naknada za posebne oblike rada isključuje pravo na uvećanje plaće za prekovremeni rad, rad noću, u smjenama, turnusima, subotom, nedjeljom, blagdanom, neradnim danom, stanju pripravnosti i slično. Naknada za posebne oblike rada kolji su navedeni, ne smatra se oporezivim primitkom po osnovi nesamostalnoga rada u skladu s Propisima o porezu na dohodak. Iz toga proizlazi da se radi o naknadi za obavljeni rad u smislu plaće, a ne o naknadi materijalnih troškova vezanih uz rad tužitelja kao što su trošak prijevoza, naknada za odvojeni život, naknada za stanovanje i slično, jer se naknada tih materijalnih troškova ne bih vrednovala u prosjek plaća za izračun naknade za godišnji odmor. U ostalom u to u ovom predmetu nije niti traženo. Naknada za rad u stražarskoj službi, za rad u terenskim uvjetima i za rad u službi dežurstva propisana je u neto iznosu, što je odredio zakonodavac.

18. U čl. 136. st.1.i 2. ZSOS-a plaća DVO sastoji se od osnovne plaće i dodataka na plaću, a plaća se određuje odlukom o rasporedu.

19. U čl. 137.st.1. ZSOS-a propisano je da je osnovna plaća DVO umnožak koeficijenta osobnog čina i osnovice za obračun plaće, uvećan za 0,5% za svaku godinu navršenog radnog staža.

20. U čl. 139. ZSOS-a propisano je da su dodaci na plaću: dodaci koje ostvaruju DVO za posebne uvjete vojne službe, koji se dijele na dodatke za vojnu službu i dodatak za otežane uvjete rada, te dodaci za deficitarna zvanja i struke. Navedeni dodaci regulirani su Pravilnikom o dodacima na plaću djelatnih vojnih osoba (NN 33/14, 41/14, 53/14, 114/14, 72/15, 5/17, 116/17, 39/18, 44/19, 87/19), koji dodatak se prema čl. 4. toga Pravilnika utvrđuje u postotku od osnovice za obračun plaće.

21. U Glavi VI ZSOS-a, pod točkom 7. sadržane su odredbe o naknadi troškova u vezi s obavljanjem službe i to naknade prijevoznih troškova, naknade selidbenih troškova, naknade za službeno putovanje, naknade za posebne oblike rada u službi, te prehrane.

22. U članu 142.a st.2. ZSOS-a propisano je da su posebni oblici rada u službi rad u terenskim uvjetima, stražarska služba i dežurstvo, te da se naknada za posebne oblike rada ne smatra oporezivim primitkom po osnovi nesamostalnog rada u skladu s propisima o porezu na dohodak (st.7.). Naknade za posebne oblike rada u spornom razdoblju bile su regulirane Odlukom o naknadi za posebne oblike rada u službi (NN 39/18, 54/19), koja je propisivala isplatu tih naknada u neto iznosima.

23. Osnovni prijedor između stranaka je koje naknade se uračunavaju, odnosno koje naknade predstavljaju naknadu za rad. Tužena RH smatra da naknada za rad u terenskim uvjetima, naknada za rad u stražarskoj službi, kao i naknada za rad u službi dežurstva ne predstavljaju naknadu za obavljeni rad u smislu plaće te se ne mogu uračunati u pod "sva primanja u novcu i naravi koja predstavljaju naknadu za rad". Tužitelj smatra suprotno te smatra da se iznosi s osnova naknade za rad tužitelja koji se isplaćuju u neto iznosu, a koji se odnose na naknadu za rad u terenskim uvjetima, naknadu za rad u stražarskoj službi kao i naknadu za rad u službi dežurstva, trebaju uzeti u obzir prilikom izračuna naknade plaće kao da je DVO radio u redovnom radnom vremenu, a najmanje u visini prosječne mjesečne plaće u prethodna tri mjeseca.

24. Uvidom u obračunske platne liste tužitelja (str. 8-37 spisa) sud je utvrdio da je u razdoblju od travnja 2020. do srpnja 2021. naknada plaće z vrijeme korištenja godišnjeg odmora obračunata i isplaćena prema satnici redovnog rada, a minuli rad i dodatak za vojnu službu su za sate godišnjeg odmora iskazani u ukupnom minulom radu, odnosno u ukupnom dodatku za vojnu službu pojedinog mjeseca. U razdoblju od kolovoza 2021. do kraja utuženog razdoblja naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora je obračunata i isplaćena prema satnici redovnog rada uvećanoj za minuli rad, te za sve pripadajuće bruto dodatke koji se smatraju redovnom plaćom (dodatak za vojnu službu i privremeni dodatak). U razdoblju od travnja 2020. do srpnja 2020. tužitelju je obračunata i isplaćena dnevnicu za rad na terenu u inozemstvu, koja se sastoji od oporezivog (bruto) i neoporezivog (neto) dijela. U utuženom razdoblju su tužitelju obračunavane i isplaćivanje (meto) naknade za posebne oblike rada (naknada za dežurstvo, naknada za stražarsku službu i naknada za rad u terenskim uvjetima).

25. Stalni sudski vještak za financije i knjigovodstvo Ručević vještačenja d.o.o. je u svom nalazu i mišljenju (str. 319-327 spisa), naveo da je na temelju pregledane dokumentacije, te prema utvrđenjima i izračunima iz nalaza, mišljenja ako se naknada plaće za vrijeme godišnjeg odmora obračunava isključivo u odnosu na obračunane i isplaćene bruto plaće, tada neisplaćene razlike bruto naknade plaće za godišnji odmor tužitelja za razdoblje od 11.04.2020. do 11.04.2025. iznose ukupno 1.049,39 € (zbroj kunskih konvertiranih iznosa i iznosa u valuti eur), a ako se naknada plaće za vrijeme godišnjeg odmora obračunava u odnosu na obračunate i isplaćene bruto plaće i u odnosu na isplaćene neto naknade za posebne oblike rada, tada neisplaćene razlike bruto naknade plaće za godišnji odmor tužitelja za razdoblje od 11.04.2020. do 11.04.2025. iznose ukupno 1.049,39 € (zbroj kunskih konvertiranih iznosa i iznosa u valuti eur), a neisplaćene neto naknade za godišnji odmor tužitelja za isto razdoblje iznose ukupno 2.283,04 € (zbroj kunskih konvertiranih iznosa i iznosa u valuti eur). Vještak je stavio i napomenu da za pojedini mjesec utuženog razdoblja plaća i neto naknade za posebne oblike rada su isplaćivane na različiti dan. Isto tako, meto naknade nisu nužno isplaćivane, tj. Ostvarene u mjesecu u kojem je tužitelj koristio godišnji odmor. Prema tome kao dan dospjeća neto naknade za vrijeme korištenja godišnjeg odmora se

pretpostavlja dan isplate plaće, odnosno dan kada je tužitelju isplaćena bruto naknada plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora.

26. Na osnovi nalaz i mišljenje financijskog vještaka Ručević vještačenja d.o.o. prigovorio je tužitelj u podnesku od 07.05.2026. (str. 343 spisa), navodeći da ne stavlja primjedbu na metodologiju izračuna financijskog vještaka u smislu matematičke točnosti, ali u pogledu zbroja pojedinačnih iznosa prilikom obračuna neisplaćene neto naknade plaće za vrijeme korištenja godišnjeg odmora istaknuo je da zbroj pojedinačnih iznosa nije točan. Naime, prema izračunu vještaka razlika neisplaćene neto naknade za godišnji odmor u utuženom razdoblju iznosi 2.283,04 €, dok prema mišljenju tužitelja zbroj iznosi 2.079,66 €.

27. Na osnovni nalaz i mišljenje načelno je prigovorila i tužena u podnesku od 25.05.2026. (str. 346-349 spisa), navodeći da je neprihvatljiv i bez zakonskog uporišta obračun vještaka u odnosu na neisplaćene neto naknade za godišnji odmor tužitelja u utuženom razdoblju u iznosu od 2.283,04 € i razloga koje je navela u odgovoru na tužbu i isticala tijekom postupka.

28. Očitujući se na prigovor tužitelja, financijski vještak Ručević vještačenja d.o.o. je u svom Očitovanju (str. 451-454 spisa) je naveo da je došlo da očite pogreške u zbrajanju konačnog iznosa neisplaćene neto naknade plaće za vrijeme godišnjeg odmora, te da je točan zbroj 2.079,66 €, umjesto pogrešno napisanog iznosa od 2.283,04 €.

29. Nakon Očitovanja vještaka na prigovore tužitelja, nije bilo daljnjih prigovora, već je tužitelj, u skladu sa izračunima vještaka postavio konačan tužbeni zahtjev podneskom od 14.07.2026. (str. 458 i 459 spisa).

30. Sud je prihvatio Očitovanje financijskog vještaka na prigovore tužitelja i izračune iz osnovnog nalaza i mišljenja kao valjanu podlogu za donošenje odluke u pogledu visine tužbenog zahtjeva. To stoga jer su isti dani u skladu s pravilima struke, jer u njima nema proturječnosti, a nakon očitovanja financijskog vještaka stranke nisu imale daljnjih prigovora.

31. Na temelju materijalnog prava koje je navedeno u obrazloženju ove presude proizlazi da plaću DVO čine osnovana plaća i dodaci na plaću, dok naknade za rad na terenu, u stražarskoj službi i za dežurstvo predstavljaju naknadu troškova u vezi s obavljanjem službe. Za razliku od dodatka na plaću (dodatak za vojnu službu, za otežane uvjete rada, te deficitarna zvanja i struke) koje ostvaruje DVO na temelju samog rasporeda na određenu dužnost i sastavni je dio plaće koja se isplaćuje u bruto iznos, naknade za rad terenskim uvjetima, u stražarskoj službi i za dežurstvo ne isplaćuju se DVO redovito nego isključivo za dane kada su bili na terenu, straži ili dežurstvu i to u neto iznosima. Naknade za rad na terenu, u stražarskoj službi i za dežurstvo koje su propisane u neto iznosima i nisu oporezive, ne predstavljaju plaći, jer nisu dodaci na plaću, tako da se te naknade ne uzimaju u obračun naknade plaće za godišnji odmor. Slijedom navedenoga ovaj sud smatra da se naknada plaće za vrijeme godišnjeg odmora obračunava isključivo u odnosu na obračunane i isplaćene bruto plaće u razdoblju od 11.04.2020. do 11.04.2025., te je prihvati tužbeni zahtjev tužitelja za iznos od 1.049,39 €, sa pripadajućim zateznim kamatama, odnosno donio je odluku kao u izreci pod I.

Budući da naknade za rad na terenu, u stražarskoj službi i za dežurstvo, koje su propisane u neto iznosima i nisu oporezive predstavljaju naknade troškova u vezi s obavljanjem službe, te ne predstavljaju plaću, jer nisu dodaci na plaću, tako da se te naknade ne uzimaju u obračun naknade plaće za godišnji odmor, zahtjev tužitelja u visini od 2.079,66 € je odbijen kao neosnovan, odnosno donesena je odluka kao izreci ove presude pod II. Isto pravno stajalište zauzeo je i Županijski sud u Zagrebu u svojoj presudi posl. broj GŽ R-998/2024-3 od 19.06.2026.

32. Na dosuđene glavnice naknade za korištenje godišnjeg odmora u bruto iznosu, po mjesecima, teku zatezne kamate od dana dospijeća do isplate, a kao dan dospijeća je naznačen 16-ti u mjesecu za prethodni mjesec što je u skladu s čl. 92. st. 3. Zakona o radu/14. Visina zatezne kamate za pojedina razdoblja određena je sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 155/23), a što je pobliže navedeno u izreci presude pod točkom I. S obzirom na čl. 45. st. 1. i 2. u svezi sa čl. 14. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04 i drugi), te čl. 61. st. 1. i 9. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05 i drugi), plaćanje poreza i prireza dopijeva s isplatom primitka od nesamostalnog rada pa tužitelj ne može ostvariti pravo na zatezne kamate za razdoblje kroz koje isto kao sastavni dio bruto plaće nije dospjelo.

33. Odluka o trošku temelji se na odredbama čl. 154 st. 2. i čl. 155. ZPP-a. Ako su stranke djelomično uspjele u sporu, sud će najprije utvrditi postotak u kojem je svaka od njih uspjela, zatim će od postotka one stranke koja je u većoj mjeri uspjela oduzeti postotak one stranke koja je u manjoj mjeri uspjela, nakon toga će utvrditi iznos pojedinih i ukupnih troškova stranke koja je u većoj mjeri uspjela u parnici koji su bili potrebni za svrhovito vođenje postupka, te će toj stranci odmjeriti naknadu dijela takvih ukupnih troškova koji odgovara postotku koji je preostao nakon obračuna postotaka u kojima su stranke uspjele u parnici. Omjer uspjeha u parnici ocjenjuje se prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu, vodeći računa i o uspjehu dokazivanja u pogledu osnove zahtjeva. O tome koji su troškovi bili potrebni, te o visini troškova odlučuje sud ocjenjujući brižljivo sve okolnosti. Ako je propisana tarifa za nagradu odvjetnika ili za druge troškove, podmiriti će se takvi troškovi prema toj tarifi.

34. Tužitelja je tijekom postupka zastupao odvjetnik koji je do zaključenja glavne rasprave postavio zahtjev za naknadom parničnog troška (str. 460 spisa).

35. Tuženu je tijekom postupka zastupalo državno odvjetništvo odnosno Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu. Temeljem čl. 163. ZPP-a odredbe o troškovima primjenjuju se i na stranke što ih zastupa državno odvjetništvo. U tom slučaju troškovi postupka obuhvaćaju i iznos koji bi se stranci priznao u ime nagrade odvjetniku. Zakonski zastupnik tužene je na ročištu na kojem je zaključena glavna rasprava zatražio naknadu parničnog troška sukladno troškovniku koji prileži spisu na strani 472. spisa.

36. Tužitelj je uspio u sporu sa iznosom od 1.049,39 €. Vrijednost predmeta spora konačno uređenog tužbenog zahtjeva iznosi 3.129,05 €.

37. Odvjetnički trošak odmjerjen je u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23). Vrijednost predmeta spora iznosi 3.129,05 eura (1.049,39 eura + 2.079,66 eura). U pogledu pravne osnove tužitelj je uspio u sporu 50%, a tužena 50%. U pogledu visine tužbenog zahtjeva tužitelj je uspio sa 34%

(1.049,39 €/3.129,05 €), a tuženik sa 66% (2.079,66 €/3.129,05 €). Kada se postoci uspjela tužitelja i tužene zbroje, proizlazi da je tužitelj uspio sa 84%(50% pravne osnove i 34% visine tužbenog zahtjeva), a tužena sa 116% (50% pravna osnova i 66% visina tužbenog zahtjeva). Kada se od većeg uspjeha u ovoj parnici, a to je uspjeh tužene (116%) oduzme uspjeh tužitelja (84%) dobije se konačan uspjeh tužene u ovoj parnici od 32%. Tuženoj bi pripadalo: za sastav odgovora na tužbu 100 bodova; za sastav obrazloženih podnesaka od 16.10.2025., 22.05.2026., i 22.07.2026. za svako po 100 bodova; za zastupanje na ročištima od 07.10.2025. i 12.10.2026., za svako po 100 bodova., što zbrojeno iznosi 600 bodova. Međutim, s obzirom da je tužena uspjela u sporu sa 32%, navedeni broj bodova se umanjuje do 32%, te se dobije iznos od 192 boda. Vrijednost jednog boda iznosi 2,00 € (Tbr. 54. važeće OT). Ukupan broj bodova izražen u novcu iznosi 384,00 eura, koji iznos je i sveukupan trošak parničnog postupka priznat tuženoj sukladno njezinom uspjehu u sporu.

38. Tužitelj je oslobođen od plaćanja sudske pristojbe temeljem čl. 11. st. 1. toč. 3. Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23).

U Zagrebu, 28. listopada 2026.

Sutkinja:
Jelica Pandurić

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno u 4 primjerka putem ovog suda u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove odluke.

Dostaviti:

- pun. tužitelja – odvjetnik Anto Pecirep iz Zagreba
- zz tužene RH – OGDO iz Zagreba

Broj zapisa: **9-3088f-544f6**

Kontrolni broj: **0b82f-ec73e-34697**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.